

Kancelarie Radców Prawnych

Dobiesława Stefaniaka, Piotra Wieczorkiewicza, Macieja Chmielewskiego

Przegląd Podatkowy

Maj 2018

I. WYROKI

1. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 24 kwietnia 2018 roku, sygn. akt II FSK 1105/16

Teza: pożyczka udzielona przez spółkę nie zawsze opodatkowana podatkiem VAT

Warunkiem wyłączenia z opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych jest opodatkowanie jej podatkiem od towarów i usług lub zwolnienie z tego podatku jednej ze stron czynności cywilnoprawnej, zatem konieczne jest ustalenie czy jedna ze stron zawartej umowy pożyczki jest podatnikiem VAT i czy podmiot udzielił pożyczki w ramach działalności gospodarczej w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy o VAT. W stanie faktycznym będącym podstawą do wydania wyroku, organy podatkowe uznały, że udzielona pożyczka ma charakter incydentalny. Jako dowody potwierdzające stanowisko wskazane zostało, że z wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym nie wynika, by spółka zajmowała się usługami pośrednictwa finansowego, a dodatkowo z oświadczenia złożonego przez prezesa spółki w jej imieniu, wynikało że pożyczka była jednorazowa i że spółka nie zamierza w przyszłości udzielać kolejnych.

2. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 maja 2018 roku o sygn. akt I FSK 1182/16

Teza: wynajem lokali mieszkalnych spółce, która będzie je podnajmowała pracownikom nie spełnia charakteru zwolnienia, którym jest cel mieszkaniowy.

Stosownie do art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy o VAT zwalnia się od podatku usługi w zakresie wynajmowania lub wydzierżawiania nieruchomości o charakterze mieszkalnym lub części nieruchomości, na własny rachunek, wyłącznie na cele mieszkaniowe. W ocenie Sądu kluczowe znaczenie w przedmiotowej sprawie miała odpowiedź na pytanie, czy Spółka wykorzystuje wynajmowane lokale na cele mieszkaniowe. W związku z negatywną odpowiedzią na to pytanie, bowiem Spółka jako podmiot gospodarczy ze swej istoty nie ma potrzeb mieszkaniowych, usługi takie nie korzystają ze zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 36 ustawy o VAT w następstwie czego podlegają opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług według stawki podstawowej. Skład orzekający podkreślił, że jedyne potrzeby jakie realizuje Spółka wynajmując lokale mieszkalne są związane z prowadzoną działalnością gospodarczą. Oddając te lokale swoim pracownikom Spółka czyni to na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

3. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 26 kwietnia 2018 roku o sygn. II FSK 1082/16

Teza: po stronie pracownika powstanie przychód do opodatkowania z tytułu pokrywania kosztów wyżywienia w wysokości przekraczającej limit diet podczas podróży służbowej odbywanej przez pracowników.

W zakresie zwrotu kosztów wyżywienia za czas podróży służbowej wolna od podatku dochodowego jest tylko równowartość diety określonej w przepisach dotyczących podróży służbowych. Ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 16) lit. a) ustawy o PIT korzysta wyłącznie wartość tej części otrzymanych przez pracownika świadczeń na pokrycie kosztów wyżywienia w podróży (bez względu

na formę tego świadczenia), która nie przekracza wysokości diety z tytułu podróży służbowej, czyli aktualnie 30 zł za dobę. W konsekwencji przyjęć należy, że wartość wypłacanych pracownikowi diet za czas podróży służbowej, poza wyznaczony limit, stanowi dla pracownika przychód ze stosunku pracy, podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

4. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 maja 2018 roku o sygn. I FSK 1175/16

Teza: brak prawidłowego udokumentowania nabycia usług niematerialnych pozbawia prawa do odliczenia podatku VAT.

Odliczenie VAT z faktury za nabycie usług marketingowych wymaga posiadania konkretnego potwierdzenia wykonania takiej usługi, którego nie stanowi sama umowa w formie pisemnej wraz z fakturami oraz przelewami. W przedstawionym stanie faktycznym spółka wykazała w rejestrze zakupów faktury za usługi marketingowe wystawione przez inną firmę. Urzędnicy uznali, że umowa, zlecenie oraz potwierdzenie wykonania usługi przedłożone przez spółkę nie są wystarczającymi dokumentami potwierdzającymi zakres oraz wykonanie usług marketingowych, więc nie ma podstaw do odliczenia VAT z faktur, które je dokumentują. Skład orzekający dodatkowo wskazał, że za prawidłowe należy uznać stanowisko organów pozbawiające prawa do odliczenia podatku naliczonego z zakwestionowanych faktur bez badania czy strona będąca odbiorcą dostaw stanowiących podstawę prawa do odliczenia wiedziała lub powinna była wiedzieć, że transakcje te wiążą się z przestępstwem popełnionym przez dostawcę lub inny podmiot działający na wcześniejszym etapie obrotu.

5. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 20 kwietnia 2018 roku o sygn. III SA/Wa 1861/17

Teza: brak prawa do odliczenia VAT od nabytych produktów spożywczych dla pracowników.

Skład orzekający przychylił się do interpretacji zaprezentowanej przez organ podatkowy zgodnie z którą w sytuacji gdy pracodawca nie ma obowiązku zapewniania pracownikom posiłków profilaktycznych, zakup artykułów spożywczych nie jest związany z czynnościami opodatkowanymi podatkiem VAT. Wydatki takie nie są również niezbędne do prowadzenia działalności. Pracownicy są bowiem zobowiązani do wykonywania swoich zadań niezależnie od tego, czy pracodawca funduje im jedzenie. Zakup artykułów żywnościowych dla pracowników nie ma wpływu na cenę świadczonych przez firmę usług. Warunkiem odliczenia VAT jest natomiast wykazanie związku między nabytymi towarami a wykonywanymi czynnościami.

6. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 maja 2018 roku, sygn. akt I FSK 708/17

Teza: przy pustej fakturze organy podatkowe nie muszą badać dobrej wiary podatnika.

NSA stwierdził, że do odliczenia VAT potrzebne jest wykazanie przez podatnika, że towar lub usługa został nabyty w drodze czynności udokumentowanych fakturą. Jeżeli jednak świadczenie wykazane na fakturze nie zostało faktycznie wykonane przez jej wystawcę, wówczas badanie dobrej wiary nabywcy jest bezprzedmiotowe. Skład orzekający podkreślił, że podatnik, który chce odliczyć VAT, musi wykazać, że nabył towar lub usługę w wyniku czynności udokumentowanych tą właśnie fakturą. Dobrą

wiarę bada się wtedy, gdy np. faktura jest wystawiona przez firmanta, a nie gdy towar jest niewiadomego pochodzenia.

II. INTERPRETACJE

1. Interpretacja Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 24 kwietnia 2018 roku o sygn. 0111-KDIB2-3.4010.44.2018.1.LG

Teza: Skan certyfikatu rezydencji jest bezwartościowy

Certyfikat rezydencji to zaświadczenie wydane przez właściwy organ administracji podatkowej państwa miejsca siedziby podatnika, czyli dokument urzędowy, którego nie może zastąpić kopia nie mająca takiego charakteru, tzn. nie mająca waloru dokumentu urzędowego. Zatem, jedynie gdy zgodnie z prawem danego państwa istnieje możliwość uzyskania zaświadczenia o miejscu siedziby dla celów podatkowych zarówno w formie papierowej, jak i w formie elektronicznej, obie te formy są wydawane przez właściwy organ podatkowy danego państwa i mają status równorzędny w świetle prawa tego państwa, to płatnik będzie upoważniony do uznania takiego certyfikatu w którejkolwiek z tych form. Zatem, jeżeli dokument nie został wystawiony przez właściwy organ podatkowy danego państwa w formie elektronicznej nie może być uznany za dokument, o którym mowa w art. 4a pkt 12 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Tym samym należy stwierdzić, że sporządzone przez podatników skany certyfikatów rezydencji podatkowej otrzymane przez tych podatników w formie papierowej nie stanowią dokumentów urzędowych i nie mogą być traktowane jako uprawniające do zastosowania stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania albo niepobrania podatku zgodnie z taką umową.

III. ZMIANY W PRAWIE

1. Projekt ustawy z 26 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Zgodnie z tym projektem przepisy ustawy o VAT mają zostać dostosowane do dyrektywy Rady (UE) 2016/1065 z 27 czerwca 2016 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do bonów na towary lub usługi. Nowelizacja zakłada wprowadzenie nowych definicji bonu, bonu jednego przeznaczenia (SPV) oraz bonu różnego przeznaczenia (MPV).

Zgodnie z projektem bon będzie instrumentem, z którym wiąże się obowiązek przyjęcia go jako wynagrodzenia lub części wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenie usług. Otrzymując SPV, beneficjent z góry będzie wiedział, do czego konkretnie go on uprawnia. MPV będą pozwalać na samodzielną decyzję, na jakie towary bądź usługi je zamienić, za z góry określoną sumę. Bony SPV będą opodatkowane tak, jakby objęte nimi towary zostały dostarczone, a usługi wykonane. Jeśli natomiast posiadacz bonu MPV będzie mógł sam wybrać, co chce w zamian kupić, to VAT będzie rozliczany dopiero przy realizacji zamówienia.

W projekcie Ministerstwa Finansów przewidziano dodatkowo wprowadzenie opodatkowania bonu MPV w sytuacji, kiedy bon nie zostanie w całości lub w części zrealizowany w terminie, a wynagrodzenie z tego tytułu zostanie zatrzymane. Projektodawcy wskazują, że wtedy podatnik otrzymujący to wynagrodzenie wyświadczył usługę gotowości do realizacji dostawy towarów czy świadczenia usług, których dotyczył bon na rzecz ostatniego posiadacza bonu.

Nowelizacja wejdzie w życie 1 stycznia 2019 r.

Link: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12310956>

2. Projekt ustawy z 16 maja 2018 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw

Projekt nowelizacji rozszerza zakres danych przesyłanych przez instytucje finansowe za pomocą systemu STIR oraz dostosowuje regulacje do wprowadzenia mechanizmu podzielonej płatności.

W projekcie zaproponowano m.in. nowe rozwiązanie, zgodnie z którym bank lub spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa (SKOK) będą mieć możliwość przekazania podmiotowi kwalifikowanemu (na jego wniosek) informacji o żądaniu blokady przez szefa Krajowej Administracji Skarbowej. W takiej sytuacji szefowi KAS będą przekazywane także informacje dotyczące np. adresu skrzynki elektronicznej nadawcy wniosku czy jego adresu IP.

Równocześnie zaproponowano zmiany odnoszące się do zakresu danych przesyłanych przez banki, SKOK-i i izbę rozliczeniową za pośrednictwem systemu teleinformatycznego izby rozliczeniowej (STIR). Większy zakres danych ma docelowo poprawić skuteczność przeprowadzanych analiz ryzyka.

Nowelizacja została już przekazana do Sejmu. Zgodnie z zapisami nowelizacji większość przepisów ma wejść w życie 1 lipca 2018 roku.

Link: <http://www.sejm.gov.pl/sejm8.nsf/agent.xsp?symbol=RPL&Id=RM-10-84-18>

3. Stanowisko Ministerstwa Finansów w sprawie kwalifikowania różnic kursowych do odpowiedniego źródła przychodu (zyski kapitałowe/działalność operacyjna)

Przepisy art. 15a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2017 r. poz. 2343 ze zm.; dalej: ustawa o CIT) określają praktycznie trzy kategorie dodatnich lub ujemnych różnic kursowych:

- 1) różnice kursowe między wartością przychodu należnego a przychodu faktycznie uzyskanego oraz kosztu zarachowanego a faktycznie poniesionego, czyli tzw. różnice na należnościach i zobowiązaniach wyrażonych w walucie obcej,
- 2) różnice kursowe od środków walutowych zgromadzonych na rachunku podatnika, czyli różnice między wartością tych środków z dnia ich wpływu na ten rachunek i z dnia wypływu z tego rachunku,
- 3) różnice kursowe od otrzymanych/udzielonych w walucie pożyczek lub kredytów, wyliczane pomiędzy ich wartością z dnia otrzymania/udzielenia pożyczki lub kredytu a ich wartością w dniu spłaty.

Celem tej regulacji jest zatem „korekta” wysokości wcześniej zarachowanego przychodu należnego (kosztu zarachowanego) i określenie osiągniętego przez podatnika przychodu (poniesionego kosztu) w rzeczywistej wysokości, z uwzględnieniem kursu waluty z dnia jego faktycznego uzyskania (poniesienia). Jeżeli zatem wyżej wspomniany przychód lub koszt podlegają uwzględnieniu – zgodnie z przepisami ustawy o CIT – w źródle „zyski kapitałowe” bądź w źródle „pozostałe przychody”, to ich „korekta” również powinna zostać ujęta w tym samym źródle przychodów.

Różnice kursowe od wartości środków walutowych zgromadzonych na rachunku podatnika, a także różnice kursowe od udzielonych w walucie pożyczek, stanowią samoistne, niezwiązane z innymi przychodami źródło wystąpienia przychodu bądź kosztu podatkowego. Z uwagi na to, iż definiujący zyski kapitałowe art. 7b ustawy o CIT nie kwalifikuje tego typu przychodów do „zysków kapitałowych”, różnice takie stanowiąc będą przychody lub koszty podlegające uwzględnieniu w pozostałych przychodach (kosztach) podatnika.

W przypadku jednak, kiedy podatnik uzyska pożyczkę lub kredyt w celu sfinansowania określonego zdarzenia gospodarczego, którego wynik w postaci przychodu podlega zaliczeniu do źródła „zyski kapitałowe”, to w takim przypadku ewentualne koszty związane z taką pożyczką lub kredytem, w postaci odsetek i różnic kursowych – stosownie do treści art. 15 ust. 1 ustawy o CIT w związku z art. 7 ust. 2 tej ustawy – również powinny zostać ujęte w źródle „zyski kapitałowe”.

Zasady obowiązywać będą w przypadku, gdy podatnik – stosownie do treści art. 9b ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT – ustalać będzie różnice kursowe na podstawie przepisów o rachunkowości.

4. Projekt rozporządzenia w sprawie określenia wzorów deklaracji, zeznania, oświadczenia oraz informacji podatkowych w zakresie CIT – w konsultacjach publicznych

Opracowanie nowych wzorów formularzy jest wynikiem zmian, które weszły w życie od 2018 r. wskutek nowelizacji ustawy CIT oraz nowelizacji niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego działalności innowacyjnej.

Między innymi opracowany został nowy wzór CIT/MIT dla podatników rozliczających minimalną od posiadanych środków trwałych, w którym podadzą m.in. nazwę środka trwałego, jego wartość początkową i wysokość przychodów uzyskiwanych w poszczególnych miesiącach. Rozporządzenie zmienia też wzór m.in. CIT-8.

Link: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12311256/katalog/12506316#12506316>

4. Odpowiedź wiceministra Pawła Gruzy na zapytanie poselskie sygn. DD5.054.3.2017.KSM

W odpowiedzi na zapytanie poselskie nr 7136 (sygn. DD5.054.3.2017.KSM) z dnia 27 kwietnia 2018 r. wiceminister finansów Paweł Gruza potwierdził, że nie w każdym przypadku bezpłatnego użytkowania logo centrali powstanie przychód z nieodpłatnego świadczenia. W swojej odpowiedzi wiceminister podkreślił, iż każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie i stwierdzić, czy świadczenie jest w rzeczywistości nieodpłatne i czy korzystający osiąga z tytułu nieodpłatnego korzystania korzyści. Nie jest jednakże możliwe wskazanie uniwersalnego rozwiązania. Wiceminister wskazał, że przychód nie powstanie w przypadku gdy udostępniane bez opłat rzeczy lub prawa Spółce

powiązanej są niezbędne do wykonywania świadczeń na rzecz podmiotu udostępniającego te dobra lub prawa. Przykładem takich świadczeń może być umowa toolingu w której za nieodpłatnie udostępniane narzędzia następuje świadczenie wzajemne. Innym przykładem może być producent wykonujący zadania jedynie dla podmiotu powiązanego i ponoszący ograniczone ryzyko i funkcje. W zakresie znaków towarowych wydane zostały już jednak dwa ostrzeżenia, pierwsze dotyczące możliwości stosowania klauzuli o unikaniu opodatkowania w przypadku rebrandingu, a druga darowizn w obrębie rodziny.